

[Landbrugsministeren.]

at denne betragtning ikke har fundet tilslutning i det andet høje ting. Det er derfor, lovforslaget er kommet til at foreligge her i den skikkelse, som tilfældet er.

Chr. J. Hansen: Af de lovforslag, som dette høje ting og forøvrigt også det andet høje ting har beskæftiget sig med siden rigsdagssamlingens begyndelse, er dette vel nok det, der har den korteste ordlyd, idet det praktisk talt kun er en dato, der skal ændres. Baggrunden for lovforslaget har den højtærede landbrugsminister jo nu gjort rede for. Ganske vist må man sige, at det er ændret i en lidt anden retning, end jeg tror den højtærede landbrugsminister havde tænkt sig muligheden af. Den højtærede minister lagde i sin forelæggelsestale ikke skjul på, at det havde været opfattelsen, at dette tilskud skulle bortfalde; alligevel havde han i finansudvalget stillet forslag om, at man dog skulle fortsætte foreløbig med et tilskud på 3 øre i modsætning til de 6 øre, tilskuddet tidligere androg. Nu er det almindeligt bekendt, at 6 øres tilskuddet til nedbringelse af mælkeprisen aldrig i sit fulde omfang er trængt igennem. Vi ved, at der ikke er et eneste sted i Danmark, ikke en eneste kommune, hvor dette 6 øres tilskud er blevet en realitet. De fleste steder blev det kun 3 øre eller allerhøjest 4 øre, nogle steder måske endda mindre. Man opdagede altså, at det radikale forslag fra foråret i praksis slet ikke fik den virkning, man ventede, og det er vel også baggrunden for, at de radikale nu kommer med et lovforslag om fortsættelse af det tilskud på 6 øre, som ganske simpelt ingen får.

Det er også en kendsgerning, at det forslag, vi behandlede i foråret om prisbindingernes ophævelse, langt fra har vakt tilfredshed hos den del af befolkningen, der har mærket mest til de prisstigninger, der iøvrigt har været på fødevarer under denne regering. Nu er man altså fra radikal side kommet i tanker om, at man måske på daværende tidspunkt begik en fejl, ellers ved jeg ikke hvad grunden er, og nu vil

man gerne gøre den god igen. Selvfølgelig er der også her i tinget som ude omkring i landet glæde, når en radikal omvender sig, men der er også nogle, der ikke har omvendelse behov.

Som forholdene har udviklet sig, er vi selvfølgelig tilhængere af dette forslag og vil medvirke til dets gennemførelse på samme måde som i det andet høje ting. Hvornår der kan blive tale om, at denne lov skal falde bort, skal jeg ikke sige noget som helst om, men det er i alt fald en kendsgerning, at med de priser, der er på almindelige fødevarer, er det en retfærdighedshandling overfor det pågældende publikum at fortsætte med dette tilskud.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse her i det høje ting.

Bjerg: Som tidligere nævnt udløber den lov, hvortil det foreliggende lovforslag indeholder ændringsforslag, den 13. november 1952. Hvis ændringsforslagene vedtages, vil det sige, at loven får gyldighed til den 2. april 1953, således at statens tilskud til sødmælk og børnemælk fortsætter uforandret til dette tidspunkt.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Chr. J. Hansen, sagde, at dette tilskud var en retfærdighedshandling overfor det publikum, som ved prisbindingernes ophævelse kom til at lide under forhøjede priser. Jeg synes i og for sig ikke, det har noget med en retfærdighedshandling at gøre, fordi der ikke er nogen, der har garanteret os, at vi kan holde det samme prisniveau. På alle andre områder har det vist sig, at der ikke har været nogen standsning i prisstigningen, og jeg forstår ikke, at f. eks. det mindre landbrug, som ikke kan udnytte denne lov, må fortsætte med at betale de store skatteyderes forbrug af disse varer ud i fremtiden.

Det er rigtigt, som den højtærede landbrugsminister nævnte, at da mælkertilskudsordningen blev indført ved prisbindingernes ophør, tænkte vi vistnok allesammen, at det var begyndelsen til en afvikling, og også de radikale var indforstået med, at